

#ΦΩΜΗΘΕΥΣ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΩΝ ΦΥΣΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΦΗΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ· ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΥ
καθηγητοῦ τῆς Γεωλογίας
ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καὶ Πολυτεχνείῳ
ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ·
Ν.Κ. ΓΕΡΜΑΝΟΥ Δρ. Φ. Ε.
ΑΛΕΞΑΝ. Δ. ΒΑΛΒΗ Δρ. Φ. Ε.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

'En Ἀθήναις ἐτήσια	Δρ. 7.—
'En ταῖς Ἐπαρχίαις ἐτ.	7.50
*Εξάμηνος	4.—
'En τῷ Ἐξατερικῷ Δρ. 8.—	

ΓΡΑΦΕΙΟΝ «ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ»

*Οδός Φειδίου ἀριθ. 13
κατωτέρω τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΑΔΥ

15 — ΛΕΠΤΑ — 15

Παρακαλοῦνται θερμῶς διὰ τελεύταίναν φοράν οἱ κύριοι συνδρομηταὶ τοῦ ἑστεροικοῦ καὶ ἔξτερικοῦ διοικοῦ διοίκησαν ἐτι νὰ ἀποστείλωσι τὸν συνδρομὴν τῶν δι' ἐπιστολῆς ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ γραφεῖον μας, διότι ἀλλως θὰ ἀναγκασθῶμεν μετὰ λύπης μας νὰ διακόψωμεν τὸν ἀποστολὴν τοῦ φύλλου καὶ νὰ τοὺς ἀπονείμωμεν καὶ τὰς εὐχαριστίας μας διὰ τὸν καλωσύνην των, ἵνα εἶχον νὰ δέχωνται τὸ φύλλον δωρεάν ἐπὶ 8 ὥρην μῆνας.

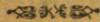
Οἱ δὲ κύριοι ἀνταποκριταί, δοσοὶ δὲν ἔξωφλησαν τοὺς λογαριασμοὺς τῶν παρακαλοῦνται νὰ σπεύσωσιν εἰς ἔξοφλαντιν αὐτῶν, καθ' δοσοὶ μάλιστα διὰ τίνας ἔχομεν πληροφορίας, διτὶ ἐπαληθύνοσαν παρὰ τὸν συνδρομητῶν καὶ ἐν τούτοις καθυστεροῦσι· ημεῖς θὰ ἀναγκασθῶμεν νὰ διακόψωμεν τὸ φύλλον ἀν δὲν μᾶς εἰδοποιήσουν δι' ἐπιστολῆς τῶν, τίνες τῶν συνδρομητῶν δὲν ἐπλήρωσαν ἐτι.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ· Περὶ θρέψεως κατὰ τὸν Α. Βερστάιν ὑπὸ Κ. Μητσοπόλου. — Οἱ ἑνοφθάλμισμοὶ καὶ ἔγκεντρισμὸς τῆς συκῆς μετὰ τριῶν σχημάτων ὑπὸ Σπυρ. Χασιώτου. — Η Κεφαλληνία ὑπὸ φυσικήν ἐποψίν ὑπὸ Α. Σκινιζοπούλου. — Περὶ θηλάσεως τῶν βρεφῶν ὑπὸ Λ. Χρίστοβίτη. — Τέσσαρες συμβουλαὶ καθ' ἐδομάδα. — Η βιομηχανία τῶν ἀρωμάτων ἐν Ἀθήναις. — Αλληλογραφία,

ΠΕΡΙ ΘΡΕΨΕΩΣ

ΚΑΤΑ ΤΟΝ Α. ΒΕΡΝΣΤΑΙΝ

ὑπὸ Κ. ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

(Συνέχεια τοῦ προηγ. φύλλου)

§ 2. Η κυκλοφορέα τῶν ὄλων.

Κατὰ τὰ ρηθέντα τὸ ἀνθρώπινον σῶμα εἶνε μετουσιωθὲν καὶ στερεοποιηθὲν αἷμα τὸ ζῶν. Τὸ αἷμα εἶνε

μετουσιωθεῖσα τροφή. Ἡ τροφὴ συνίσταται ἐκ τῶν ὄποις τῆς φύσεως παρασκευασθέντων καὶ μετουσιωθέντων στοιχείων. "Ωστε ὁ ἀνθρωπός εἶνε μετουσιωθέντα καὶ ζῶντα λαβόντα χημικὰ στοιχεῖα.

'Επειδὴ δὲ τὸ ἀνθρώπινον γένος ἔχει ἡλικίαν πολλῶν χιλιετρῶν, συγχρόνως δὲ μετ' αὐτοῦ ζῇ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἀπας ὁ ἐπιλοιπος ζωϊκὸς κόσμος, ὅπτις καθ' ὅμοιον τρόπον γεννᾶται, ζῇ καὶ τρέφεται ὡς καὶ ὁ ἀνθρωπός, προκύπτει ἡ ἐρώτησις. Πόθεν προέρχονται τὰ στοιχεῖα ταῦτα, ἀτινα συνεχῶς πρέπει νὰ μετουσιωθεῖσιν, ὅπως λαβῶσι ζωὴν; Δὲν μειοῦνται βαθμηδὸν καὶ κατ' ὅλιγον τὰ στοιχεῖα ταῦτα, ἐνῷ εἰς φυτὰ μεταβαλλοῦνται καὶ τρώγονται ὑπὸ ζώων καὶ ἀνθρώπων, ὅπως σχηματίζωσι σῶματα ζώων καὶ ἀνθρώπων;

'Η ἀπάντησις πρὸς τὴν ἐρώτησιν ταῦτην ἐδόθη ἡδη. Τὸ ἀνθρώπινον σῶμα οὐ μόνον εἰς πάσαν στιγμὴν ἀγαγεοῦνται διὰ τροφῆς, ἀλλὰ εἰς πάσαν στιγμὴν θυντούσι μέρη τινὰ αὐτοῦ, ἀτινα στιγμὴν ἐπανέρχονται πρὸς τὴν μητέρα γῆν, ἐξ ής ἡλίου.

"Ογι: μάνον ὁ νεκρὸς ἀνθρωπός ἐπιστρέφει πρὸς τὴν γῆν πᾶν δι τι αὐτὴ ἀνήκει, καὶ ἀποδίδει πρὸς τὰ στοιχεῖα, πᾶν δι τι ταῦτα ἐδωκαν αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ ὁ ζῶν ἀνθρωπός ἀποτίνει πλείονα τοῦ νεκροῦ, ὃν ἐναποθέτομεν εἰς τοὺς κόλπους τῆς μητρὸς γῆς.

Τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου δὲρ εἴει ιδιοκτησία του, ἀλλὰ δάρεισμα τῆς φύσεως, δαρεισθὲν αὐτῷ δι' ὀλίγον τινὰ χιόρον, διτις ἀμέσως μετὰ τὴν ληξιν τῆς ὑπηρεσίας του ἀηριθῆ πάλιν ὀπίσω· δὲ ὑπερήγανος ζηθρωτὸς εἰτε ἡραγκασμένος καὶ δέχηται παρὰ τῆς φύσεως διηγεκῶς τὸ δάρεισμα τοῦτο καὶ διηγεκῶς αὐτῇ ρ' ἀποτίνει τὸ χρέος τοῦτο, ἀλλις ὡς κατὰ τὴν τελευταῖαν αὐτοῦ πτοὴν π.ηγρώσῃ τὸ ἐσχατον τοῦτον δάρειον καὶ

θρήσκων επιβάλη τὴν ὑποχρέωσιν πρὸς τοὺς ὑπολειπομένους, ἢ προσφέρωσι πρὸς τὴν γῆν τὸ ἔσχατον αὐτοῦ χρέος.

Τί πρὸς ταῦτα λέγουσιν οἱ μωροὶ ἐκεῖνοι ἀριστοχρόται, οἱ νομίζοντες, ὅτι ἡ φύσις ἔπλασε καὶ τρέψει αὐτοὺς δι' ἴδιακτέρων ὑλῶν; Ή αὐτὴ καὶ αὐτοὺς περιένει τύχη, ἢν καὶ τὸν πτωχὸν καὶ ρακένδυτον!

Καὶ ὄντως θαυμάσιον! Τὸ ἴδιον τοῦ ἀνθρώπου αἷμα εἶνε ὁ ἀγγειοφρός, ὅστις συνεχῶς φέρει αὐτῷ νέον δάνεισμα ὑπὸ μορφὴν μετουσιωθείσης τροφῆς καὶ ἐπλίζει τὸ σῶμα του διὰ μετουσιωθέντων στοιχείων. Άλλὰ καὶ τὸ ἴδιον αὐτοῦ αἷμα εἶνε ὁ ταμίας, ὅστις μετὰ τὴν ἔκτελεσιν τῆς ὑπῆρξείς παραληφθεῖν τὸ δάνεισμα καὶ ἀπάγει πάλιν τοῦ σώματος τὰ στοιχεῖα, διπλαὶς ἀποδώσῃ ταῦτα εἰς τὴν φύσιν.

Εἰς πᾶσαν τοῦ αἵματος κυκλοφορίαν ἐν τῷ σῶματι προσέρει πρὸς τοῦτο μετουσιωθείσα τροφή, ἡτίς ἐν αὐτῷ μεταβάλλεται εἰς ζῶν ἀνθρώπινον σῶμα. Εἰς πᾶσαν τοῦ αἵματος κυκλοφορίαν αὐτὸν τὸ αἷμα παραλαμβάνει τὰ ἀχρηστά μόρια καὶ φέρει ταῦτα ἐκεῖ, ὅποθεν πρέπει νὰ ἔρχοθεν τοῦ σώματος. Εν τοῖς νεφροῖς π. χ. κυρίως συνάγεται ἀπὸ τοῦ σώματος τὸ ἀχρηστὸν ἀζωτὸν ὥστε οὐρία ἐν τῷ οὐρῷ ἐν τῷ ὄποιῳ εὑρίσκεται ὡς παράμιγμα μέρος ἀξυφασφορικῆς ἀσθέστου, ἡτις προηγουμένως ἐσχημάτιζεν ὅστα καὶ ὀδόντας καὶ νῦν κατέστη ἀχρηστός. Τὸ αἷμα ἀποκρίνει διὰ τοῦ δέρματος ὀλοκλήρου τοῦ σώματος τὸν ἰδρῶτα, ὅστις εἶνε ὑγρόν, ἐμπεριέχον ὅδωρ, δηλαδὴ ὀξειδώνον καὶ ὄξοδρογόνον, μετὰ τοῦ ὄποιου εἶνε παραμεμιγέναι διάφοροι οὐσίαι ἀχρηστοὶ διὰ τὸ σῶμα καὶ ἐν τῷ ὄποιῳ καὶ λεπιός ὑπάρχει. — Κυρίως δὲ τὸ αἷμα φέρει τὸ ἀχρηστὸν ἀτρακικόν στοιχεῖον πρὸς τοὺς πνεύμονας, διπλαὶς οὐτοὶ κατὰ τὴν ἐκπνοὴν δώσωσιν τὸν δεξιάνθρακα, ὅστις, ὡς ἔρρηθρη ἀλλαγῆσθαι, εἶνε σῶμα ἀσριδές, ὥστε, ἀν μείνη ἐντὸς τῶν πνευμόνων ἡ εἰσπνευσθῆ, ἐνεργεῖ θαυματηφόρως.

Δέγε εἶγε δὲ μικρὸν τὸ πισσόν, ὥστε ἡ ἀνθρώπος κατὰ πᾶσαν ἡμέραν ἀποκρίνει ἀπὸ τοῦ σώματος αὐτοῦ ἀποτελεῖ τοῦτο περίπου τὸ δέκατον τέταρτον τοῦ βάρους τοῦ σώματος του τὸ βάρος δὲ τοῦ ὄδοτος, ὥστε ὡς ἀτμὸς ἡ ὑγρὸν ἀποκρίνεται ἐκ τῶν πνευμόνων, τοῦ δέρματος καὶ τῶν νεφρῶν ἀνέρχεται εἰς 24 ὥρας περίπου εἰς ἑξήκοντα.

Καὶ πᾶσαι αὗται αἱ ἀποκρίθεῖσαι οὐσίαι ἀπώλεσαν ἀμέσως τὴν ἴδιατη τῆς μετουσιωθείσης καὶ ζωστῆς ὑλῆς, ἐπανέρχονται δὲ πρὸς τὰς ἀπλᾶς ἐνώσεις τῶν στοιχείων καὶ χρησιμεύοντι κυρίως πάλιν (π. χ. ἡ κόπρος) πρὸς τροφὴν τῶν φυτῶν, ἀτινα τὸ πρὸν διὰ τῶν ἃδιών τούτων οὐσιῶν ἔθρεψκε τὸν ἀνθρώπον.

Οὔτω περατοῦται ἐν τῇ φύσει ἡ μεγάλη τῶν ὑλῶν κυκλοφορία. Απὸ τῶν ἀψύχων στοιχείων μεταβαίνουσι πρὸς τὰ φυτὰ καὶ ἀπὸ τῶν θυτῶν διὰ τὰς

τροφῆς πρὸς τὰ ζῷα καὶ τὸν ἀνθρώπον καὶ ἀπὸ τούτων πάλιν ὡς ἀχρηστοὶ οὖσια πρὸς τὰ στοιχεῖα, ὅπως ἀκολούθως ἀρχίσωσι ἐκ νέρου τὴν κυκλοφορίαν, ἡτις νεκρὸς μὲν στοιχεῖα ζωοποιεῖ, ὅπως θάνατον μεταβάλλεις ζῶντα, ζῶντα δὲ στοιχεῖα διαφθείρει, ὅπως ζωὴν μεταβάλλεις θάνατον.

Καὶ ἐν τῇ κυκλοφορίᾳ ταῦτη εἴνε ἡ θρέψις, ἡ ὄρθοτερον, ἡ ἀγτικαταλλαγὴ τῆς ὑλῆς ἐν τῷ ἀνθρώπῳ, ὁ οὐσιώδης κοκκος τῆς τὸν κόσμον συντηρούσσεις ἀλύσεως.

§ 8. Τὰ σιτέα.

Ἐκ τῶν ἀχρι τοῦδε ῥυθέντων καθίσταται δῆλον, ὅτι τοιχύτα σιτία ἡ τροφὴ εἴνε θεττακι, αἵτινες ἐν ἑκατοῖς ἐμπεριέχουσιν τὰ συστατικά, ἔξ αὐτούς στοιχεῖα, ὅπως στοιχεῖα τὰ σιτάτα.

Πρὸς τοῦτο εἴνε ἀνάγκη, τὰ σιτία νὰ ἔμπεριέχωσιν ὕδωρ, λεύκωμα, ἀλατα, πιμελὴν καὶ σάκχαρον, πᾶσαι δὲ αὐταὶ αἱ οὐσίαι νὰ εὑρίσκωνται πρὸς ἀλλήλας ἐν νομίμῳ πινί σχέσει.

Ἐκαστος γνωρίζει, ὅτι διὰ τὴν συντάρησιν καὶ ὀγκωνέωσιν τοῦ σώματος εἴγε λίγην ἀναγκαῖον τὸ ὕδωρ. Αἱ σάρκες ἡμῶν ἐμπεριέχουσιν ἐν ἑαυτοῖς 75 ἑκατοστά τὸ ὕδωρ, καὶ ὅμως ὁ ἀνθρώπως ἀποθνήσκει, ἂν εἰς αὐτὸν ὡς τροφὴ μόνον κρέας δοθῇ, τῷ ἀφαριεθῇ δὲ τὸ ὕδωρ, διότι τὰ 75 ταῦτα ἐκατοστὰ τοῦ ὕδατος, τὰ ὄποια μετὰ τοῦ κρέατος τρώγει, οὐδόλως ἐπαρκοῦσι δι' ἀπαντά τὰ ὑγρά, ἀτινα εἴνε ἀναγκαῖα διὰ τὸ σῶμα, αὐτοῦ.

Ἐκ τοῦ λευκώματος (ὅποιον εἴνε τὸ τῶν ὧν) τὸ ὄποιον τρώγομεν, σχηματίζονται ἐν τῷ αἷματι αἱ οὐσίαι, ἔξ αὐτούς συνιστανται αἱ σάρκες ἡμῶν. Εἴνε ὅμως πλακύ ἀν τις πιστεύῃ, ὅτι ἀναγκαῖον εἴνε νὰ τρώγῃ ὡς, διότι καὶ ἡ τυρία ἐμπειρέχει τὰ αὐτὰ τοῦ λευκώματος συστατικά, ὡς δὲ ἰδούμεν, ἐν τῷ μητρικῷ γάλακτι μόνον τυρία ὑπάρχει, ἐλλείπει δὲ ὡς τοιοῦτο τὸ λευκόμα. Οστις λοιπὸν τρώγει ἀσκετὴν πασότητα τυρίας — ὡς οἱ ποιμένες ἐν Ἐλβετίᾳ — οὐδόλως ἔχει ἀράκην σαρκοφαγίας.

Άλλὰ δὲν ἐμπειρέχει μόνον ἡ τυρία τὰ αὐτὰ τοῦ λευκώματος συστατικά, ἀλλὰ ὑπάρχουσιν καὶ ἐν φυτικής τροφαῖς λευκωματώδεις οὖσια, αἵτινες ἀποτελοῦσι σιτία σχηματίζονται σάρκας. Τοιοῦτο φυτικὸν λευκόμα εἴνε ἡ κόλλα (Kleber), ἡτις ίδιας ἐνυπάρχει ἐντὸς τῶν δημητριακῶν καρπῶν. Προσέτι τοιαύτη οὐσία εἴνε ἐρεβεθήνη, τὸ κύριον συστατικὸν τῶν ἐρεβίνθων, τῶν κυδιμῶν καὶ φακῶν, ἡτις εἴνε λεύκωμα ἔξειρετον πρὸς κατασκευὴν σάρκαν. Εὐληπτον λοιπόν, διότι δὲν ἀποθνήσκουσιν οἱ νηστεύοντες καὶ ζῶντες μόνον ἐκ τοιούτων τροφῶν.

Τὰ ἀλατα, ἀτινα πρέπει νὰ εἰσαγγθῶσιν εἰς τὸ αἷμα δὲν εἴνε μόνον τὸ κοινὸν μαγειρικὸν ἀλατ, ἀλλὰ καὶ ἀλλαζι τινες ἐνώσεις χηρικκί, αἵτινες συνήθως δὲν θεωροῦνται ὡς τροφαί τοιχύται εἴνε καὶ ἐνώσεις τοῦ

φωσφόρου, τοῦ σιδήρου κατ. Αὐτοὶ οἱ πάρκουσιν εἰς πολεῖς, τροφές, ἀρρατοι εἰς τὸν ὄφθαλμὸν ἡμῶν, ἐξ ὧν σχηματίζονται τὰ ὅστα, οἱ ὁδόντες, διάνδρος καὶ αἱ τρίχες.

Ἡ πιμελὴ, ἡτις τρώγεται, θεωρεῖται παρὰ πολλῶν ως λίαν τῶν σιτίων οὐσιώδες συστατικόν, καὶ πιστεύουσιν, ὅτι διὰ τῆς πιμελῆς παχεῖς γίγνονται. Δὲν ἔχει ὅμως οὐδὲν τοις. Σαρκοβόρας θηρίον, ἀτινά μόνον ἐκ κρέατος καὶ πιμελῆς ζῶσι, δὲν παχύνονται, ἐνῷτε ἐν αντίας ζῶσι φυτοφάγη, ως π. χ. τὰ πρόβατα, οἱ βόες, γίγνονται παχύτατα, ἀν τρέφονται διὰ καλού χορτασματός, ὅπερ μόνον ἐκ φυτῶν συνισταται. — Άλλος ὅμως ἡ πιμελὴ δὲν εἶναι περίττη διὰ τὸ ἡμέτερον σῶμα. Οἱ άνθρωποι ἔχει ἀνάγκην τῆς πιμελῆς, διότι ἀντη κυρίως συντηρεῖ τὴν ἀναπνοήν. Η πιμελὴ δέ, ἡ ἔχει ἀνάγκην τὸ ἀνθρώπινον σῶμα, σχηματίζεται μόνη της, ὥστε ἔχομεν ἀνάγκην ολίγην μόνον νὰ τρώγωμεν πιμελήν καὶ ταῦτην πρὸς μόνον τὸν σκοπόν, ὅπως διευκολύνωμεν τὸν σχηματισμὸν νέας πιμελῆς ἐκ τοῦ σακχάρου.

Ωστε ὅρθιον εἶναι, ἐν θεωρῶνται ἡ πιμελὴ καὶ τὸ σακχάρον ως σωματά τῆς αὐτῆς τάξεως, διότι ἐν τῷ σωματίᾳ ἐκ τοῦ σακχάρου σχηματίζεται πιμελὴ ἡ ολίγη δὲ πιμελὴ, ἢν τρώγωμεν μετὰ τῶν σιτίων, σκοπὸν ἔχει νὰ διευκολύνῃ τὴν μεταβολὴν τοῦ σακχάρου εἰς πιμελήν.

Δὲν πρέπει ὅμως νὰ πιστευούμεν, ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ τρώγωμεν πράγματικὸν σάκχαρον, διότι καὶ πατατοφή, ἡτις ἐμπειρίχει ἀμύλον, ἀντικαθίσταται ἔξαιρέτως τὸ σάκχαρον καὶ μεταβάλλεται ἐν τῷ σῶματι τὸν μόνην καὶ ἀρχής εἰς σάκχαρον καὶ αἱολούθως εἰς πιμελήν. Τὰ γεωμηλὰ ἐμπειρίχουσιν ἀμύλον καὶ ἐκτελούσιν ἀριστεῖ τὴν λειτουργίαν αὐτῶν, πρέπει ὅμως νὰ προσθέσωμεν εἰς αὐτὰ καὶ βούτυρον ἡ ἔλαιον, ὅπως τὸ ἀμύλον καὶ τὸ εκ τούτου εὑρὸν στομάχῳ σχηματίζομενον σάκχαρον εὐκόλως μεταβληθῇ εἰς πιμελήν.

Ἡ ἀρίστη δὲ τροφὴ εἶναι ὁ ἄρτος, διότι ἐμπειρίγει σγεδὸν ἀπατᾶ τὰ συστατικά τῆς θρέψεως. Ἐμπειρίχει φυτικὸν λεύκωμα, ὅπερ μεταβάλλεται εἰς σάρκας. Τοις οὐσιώδεσιν ἐν αὐτῷ πάντα τὰ ἀλατα, ὧν τὸ σῶμα ἔχει ἀνάγκην, ως καὶ ἀμύλον, ὅπως ἐν τούτου σχηματισθῇ πιμελὴ ἀν λοιπὸν εἰς τὸν ἀρτὸν προστεθῇ βούτυρον ἡ, καὶ ἔλαιον, ὅπως διευκολύνῃ διὰ σχηματισμοὺς τῆς πιμελῆς, πρὸς δὲ πίνηται καὶ ὀλίγον ὕδωρ, ἀρκεῖ νὰ τρεφῇ τὸ σῶμα. Διὰ τοῦτο ἔκπλακτος θεωρεῖται ως ἡ ἀπαραίτητος καὶ οὐσιωδεστάτη τοῦ ἀνθρώπου τροφὴ. Ἔνῳ δὲ ὁ ἀρτος καὶ τὸ ὕδωρ ἔξαρκον εἰς γεωμηλῶν ἡ ἐκ κρέατος ἡ ἐκ λευκώματος οὐδόλως θὲται διατηρήσῃ τὸ σῶμα τὸν μόνων.

Οἱ φυσιολόγοι, ὅπως ἔξερεν ήσωσαν τὸ θεραπεικὸν καὶ ὠρέλιμον τῶν διαφόρων σιτίων, ἐπέλεσαν πλεῖστα

καὶ ποικίλα πειράματα ἐπὶ ζώων, ως καὶ ἐπὶ στρατιώτων ἐντὸς στρατώνων, καὶ ἔξηγαγον πλεῖστα διακτικώτατα πορίσματα, ἀτινά εἰδικώτερον πράγματεσσιν τοις φυσιολογίαις.

ΕΝΟΦΘΑΛΜΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΓΚΕΝΤΡΙΣΜΟΣ

ΤΗΣ ΣΥΚΗΣ

Κατὰ τὸν ἐμβολιασμὸν τοῦ δένδρου τούτου ἐκλέγεται ως τροφὸς μόνον ἡ καρυκὴ συκῆ (ἢ κοινὴ συκῆ), διὰ τοῦ προέρχεται κατὰ προτίμησιν ἐκ μοσχεύματος (καλαδὸν φυτευμένου πρὸς ἀναβλάστησιν). Ἡ ἐκ παραφύσιδος ἐρρίζου (φεραύσης πρὸ τῆς φυτεύσεως ρίζας ἀναπτυχθείσας περὶ τὴν βάσιν καλυπτομένας πρὸς τοῦτο ἐκ τῶν προτέρων διὰ χώματος). Τὸ δὲ κέντρον λεμβάνεται, ἔγνοεται, ἐκ τῆς ἐκλεκτῆς συκῆς, τῆς ὥσποιας ἐπιζητούμενης πόλλα πλάστικησμόν. Αἱ ἔγχραις τοῦ ἐμβολιασμοῦ τῆς συκῆς μέθοδοι εἰναι κυρίως, αἱ ἀκάλουθοι, τρεῖς καὶ τρεφεῖσθαι προφίλακτοι καὶ τρεφεῖσθαι προφίλακτοι αὐλοιειδῆς.

Οὐτος ἐκτελεῖται ἀπὸ ποιητικού τοῦ Μαρτίου μέχρι τοῦ Μαΐου, ως ἔχει, Λαμβάνομεν νεκρὸν καὶ ὑγιεῖ καλαδὸν ἐκ τοῦ ἐκλεκτοῦ δένδρου καὶ πρὸς τὸ μέσον αὐτοῦ κατὰ τὸ 3^ο περίπου ἐκκατοστόμετρον ὑπεράγνων ἐνὸς ὄφθαλμού. Οἱ χαρασσόδημεν τὸν φλοιὸν (μέχρι τοῦ ἑντατικοῦ μέρους) διὰ τοῦ ἐγχειρίδιου καὶ κατὰ κυκλικὴν γραμμὴν. Τὸ αὐτὸν γίνεται καὶ ὀλίγον γραμμηλότερον τοῦ αὐτοῦ ὄφθαλμού. Αἱ δύο αὐταὶ κυκλικαὶ γραμμαὶ ακολουθοῦνται διὰ τοῦ ἐγχειρίδιου καὶ κατὰ τὸν φλοιὸν γραμμὴν μετὰ τοῦ ὄφθαλμού. Οἱ δύο πρόσοις πρέπει νὰ εἶναι πλήρεις (δηλ. νὰ μὴ στερεῖται τοῦ τὸ ἐσωτερικὸν αὐτοῦ μέρος πληρούντος γηπετούς, οὐτως εἰπεῖν, βλαστοῦ). Τὸ ἀποσπαθὲν τοῦτο τρῆμα γένεται ἐπὶ ἀνάγκην συγχριτούμενοι διέσπαστοι εἰναι τὸ κέντρον ἡ τὸ ἔνθεμα τὸ δόποτον προσκολλάζεται ἐπὶ τῆς τροφῆς, ἀφ' οὐ αὐτὴ παρασκευασθῆσθαι ως ἔχει: 'Ολίγον καταθεν ἐνὸς ὄφθαλμοῦ ἀποσπάται ἀπὸ τοῦ κορμοῦ αὐτῆς, καθ' ὅν τρόπον ἐγένετο καὶ διὰ τὸ κέντρον, ἐν αὐλοιειδεῖς τεμάχιοι φλοιοῦ, ἵσον πρὸς αὐτὸν διαστάσεων καὶ προκύπτει τοιούτοτρόπως πέριξ τοῦ κορμοῦ τῆς συκῆς μίκη ἐπιφάνεια γυμνή, ἡ ὥσποις πρέπει ἀμέσως νὰ καλυφθῇ ὀλόκληρος ὅπο τοῦ αὐλοιειδοῦς κέντρου. Περιδένεται ἀκολούθως τὸ μέρος τοῦτο καὶ ἀν εἶναι ἀνάγκη (πρὸς καλλυψιν γυμνῶν ἐπιφάνειων) ἐφάρμοζεται κόλλα τις ἐκ τῶν συνήθων τοῦ ἐμβολιασμοῦ.

Σημειώτεον ὅτι τὸ κέντρον τίθεται ἐπὶ τοῦ κορμοῦ τῆς συκῆς, ἢν αὐτὴ εἴη ἡλικίας ὀλίγων ἐτῶν.